

KAKTUSI IN DRUGE SOČNICE

KAKTUSI IN DRUGE SOČNICE

(Published by Cactus - friends Society of Slovenia)

MAREC, APRIL 1986

VSEBINA (CONTENTS) :

Obvestila društva	1
Jovibarba Hirta - Josip Kunej, Peter Jerin	4
Mammillaria bocasana - Josip Kunej	6
Zakaj se veselimo pomlad? - Marija Prelec	7
Sempervivum rubin - prof. Josip Štimac	8
Tudi netreski so zanimivi - Josip Kunej	10
Pomlad - čas presajanja - Jure Slatner	12

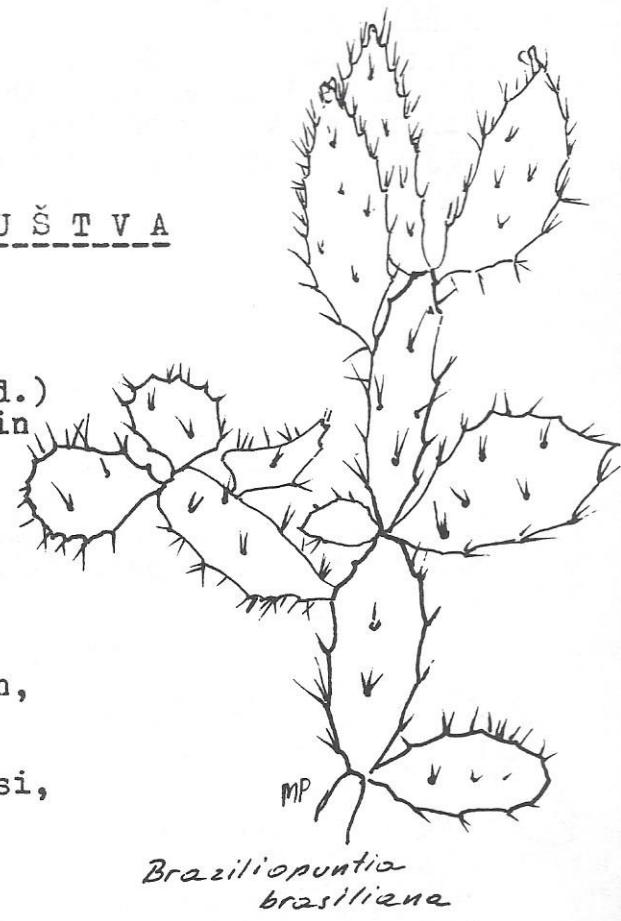
O B V E S T I L A D R U Š T V A

14. MAREC - petek ob 17^h

- 1) Aktualne zadeve - (izlet, bilanca itd.)
- 2) Predavanje - tov. Slatner in tov. Jerin
- 3) Diapositivi - tov. Slatner
- 4) Razno (semena, lončki, kaktusi itd.)

11. APRIL - petek ob 17^h

- 1) Aktualne zadeve
- 2) Predavanje - sempervivumi, tov. Jerin, tov. Kunej
- 3) Diapositivi - tov. Jerin
- 4) Razno (semena, lončki, zemlja, kaktusi, pesek itd.)

Dopisi:

Naslovna stran: - cover picture

Naslov na ovitku biltena!

Foto: Peter Jerin

Risbe: Marija Prelec - drawer

DECEMBERSKO SLAVJE PRI SLAMIČU

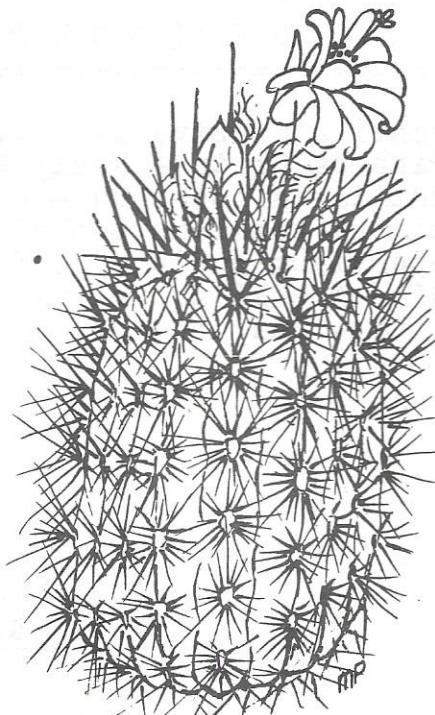
Blizu 60 članov društva se je zbralo v običajnem prostoru "kmečki sobi", ki je bila tokrat odločno premajhna. Kar težko smo se med seboj spoznavali, pokramljali in sledili pestremu programu. Tudi tokrat smo dobili goste iz hrvatskega društva in teh smo bili še posebno veseli, saj se naši medsebojni stiki že dalj časa krepijo. Ker pričakujemo drugo leto še večje število udeležencev novoletnega sestanka, se bomo verjetno morali odločiti za večji prostor.

ČLANARINA 1986

Tisti člani, ki še niso poravnali letošnje članarine, bodo dobili v tej številki položnico, s katero naj to čimpreje poravnajo. Hvala.

D P K S

ZNAČKA - 86 IN ZNAMKE!

Arequipa cereocotrichia

Tudi letos bo društvo izdalо novo značko. To bo filokaktus z rdečim cvetom. Predsednik hrvatskega društva prof. Stimač pa je predlagal, da skupaj izdamo znamke z motivi kaktusov. Z dobro risarko tov. Prelčevu, z zvezami in malo sreče se nam bo to morda posrečilo (v dveh letih).

D P K S

SEMENA!

Semena lahko kupite na vsakem sestanku društva ali pa jih naročite po pošti na naslov urednika. Porcije 20 do 25 semen so po 100 do 150 din za uvožena semena.

D P K S

I Z L E T !

Glede izleta še iščemo ideje in cilje. Spomladi je predviden izlet v Avstrijo po dveh variantah: prva - da gremo v maju po podobni poti kot lansko leto (Celovec - Beljak) ali pa da gremo sredi junija na Dobrč, kjer bi si ogledali enega največjih evropskih alpskih vrtov (1400 m) - (humulice, kamnokreči, sempervivumi, drabe, sedumi, itd). Končna odločitev bo objavljena v majske številki. (Informacije po tel.: 326-046 - Milena Oblak).

D P K S

ZAHVALA!

Vsem, ki so dali v naš biltén reklamni oglas, oziroma so omogočili njegovo objavo, se najlepše zahvaljujemo!

DPKS

Gymnocalycium liovicense

OBVESTILO

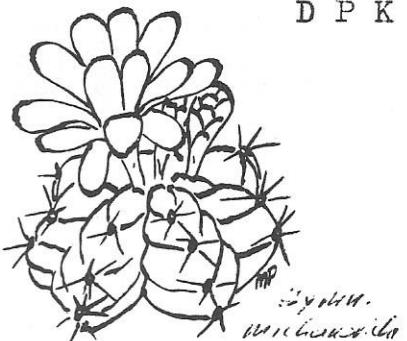
Peščica volonterjev "drži" društvo pokonci. Požrtvovalno in nesobično delo, praktično neplačano, omogoča uspešno delovanje društva. Stotine zgubljenih ur in iznajdljivosti je potrebno, da teče vse nemoteno. Društvo deluje prav zaradi tega finančno uspešno - to pomeni, da imamo barvnih fotografij in barvnih ovitkov dovolj za nemoteno izhajanje in pokrivanje velikih sprotnih materialnih izdatkov. Vsem tem se društvo zahvaljuje in prosi prostovoljce za pomoč pri delu.

DPKS

P O Z O R !

Tovariš Povše, katerega oglas si lahko ogledate zadaj v biltenu, bo prinesel na sestanek v marcu svoj assortiment plastičnih izdelkov, ki so za kaktuse izredno uporabni. Ne zamudite te prilike! Pridite!

DPKS

JOVIBARBA HIRTA (L.) OPIS

=====

Njegovi sinonimi so: *Sempervivum hirtum* L., *Diapogon hirtus* (L) H. P. FUCHS ex H. Huber, prevedeno ime rodu pa pomeni Jupiterjeva brada. Tale rod nima veliko članov, je pa zato zelo variabilen. Sem spadajo *J. allionii*, *J. arenaria*, *J. heuffelii* s 6 varijacij in *J. hirta* z 2 var. in 4 ssp.

Zadržali se bomo na vrsti *J. hirta*, ki jo po navadi lahko razločimo od ostalih sorodnih vrst, ker ima nekoliko večje in bolj odprte rozete. V prirodi jo najdemo v vzhodnih Alpah na Madžarskem v Karpatih, prav tako pa tudi na Dinarskem krasu.

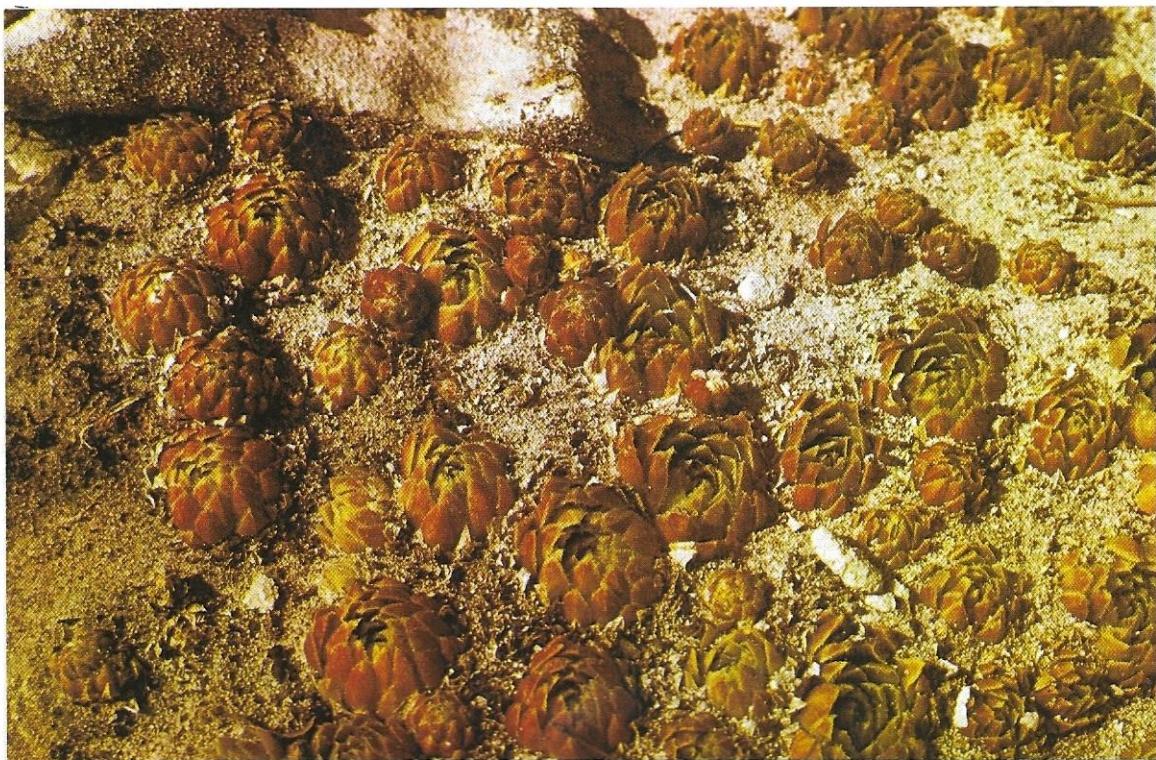

Foto:
Jerin

Njene rozete so odprte in zvezdaste oblike, v premeru dosežejo od 2,5 do 5 cm, včasih tudi do 7 cm. Posamezni listi so dolgi 1,5 do 3 cm, široki 5 - 7 mm, debeli pa do 3 mm s široko suličasto, lahko pa tudi bolj jajčasto - suličasto obliko konice, spodnja in zgornja stran rozetnih listov sta popolnoma gladki brez resastega roba, v večini primerov zelene barve, včasih z rjavo konico in rdeče nadahnjeno hrbitno stranjo. Razmnožuje se z mnogoštevilnimi popolnoma okroglimi rozetami, katere izraščajo iz matične rastline in dokler se ne vrastejo, so z njo povezane z dolgimi in tankimi stolonami, pa kot take prekrivajo zelo velike površine.

Cvetni pecelj, ki požene iz dorastle - dozorele rozete je močan ter 10 - 20 cm dolg, cvetovi so šesto listni v obliki zvezdice, bledo rumeni do zelenkasto bele barve in se razvijajo od julija do konca avgusta.

Opisani sta tudi dve varijaciji: *J. Hirta* var. *hillebrandtii* SCHOTT, ki jo najdemo na Koroškem in Štajerskem, ima bolj sivo zeleno barvo rozetnih listov in *J. hirta* var. *nelreichii* (SCHOTT) NYM et KOTSCH, ki je najden v planinah Spodnje Avstrije in Koroške, ima pa bolj ozke rozetne liste izrazito zelene barve. Poleg tega se ta vrsta pojavlja v še nekaj lokalnih formah v Tatrah, ki se pred vsem razlikujejo po barvi rozetnih listov.

Jovibarba hirta je zelo hvaležna pokrovna rastlina, namenjena predvsem za skalnjake in ljubi bolj apnenčasti substrat.

Kunej Josip

ŠE O JOVIBARBI HIRTI

Ta čudovita sočnica raste tudi v neposredni bližini Ljubljane v polhograjskih Dolomitih. Velikokrat gremo s prijatelji v te kraje in občudujemo to nezahtevno rastlino. Moram pa dopolniti gornji članek, da se ta jovibarba počasi razmnožuje in da je obstala le zaradi odmknjenosti rastišča od večjih poti. Tu raste v čistem dolomitu na višini od 700 do 900 m v močno skalnatem področju. Mlade okrogle rozete se same odtrgajo in se skotalijo po pobočju. Tako se razmnožuje.

Jerin

Brasilopuntia brasiliensis

Opuntia

MAMMILLARIA BOCASANA POSELG

Tale prikupna bradavičarica, ki jo kaže naša fotografija v barvi, zares ne manjka v nobeni zbirkki, pozna jo že vsak začetnik, ali o njej je dobro vedeti tudi nekaj več. Opisal jo je leta 1853 nemški zdravnik in veliki poznavalec kaktusov Heinrich Poselger. Ime je dobila po pogorju Sierra de Boca, kjer je najdena v zvezni državi San Luis Potosi v Mehiki.

Na kratko jo lahko predstavimo takole: ima okroglo telo, ki meri približno 5 cm v premeru in nekaj več v višino, s časom se razrašča v večje skupine. Iz areol izrašča 20 - 30 do 2 cm dolgih belih obrobnih bodic v obliki medsebojno prepletavajočih se lask, poleg tega ima še po eno včasih tudi do tri srednje bodice, ki so nekoliko daljše in kljukičaste.

Cveti zelo rada skozi celo poletje z majhnimi rumenimi cvetovi, ki se v vencih pojavljajo okoli temena. Poseben okras nudijo zreli plodovi dolgi do 4 cm klobasaste oblike rdeče barve, ki se na rastlini zadržijo tja do pomladи.

V opisih najdemo tudi njeni varijaciji M. bocasana var. splendens REB, ki se razlikuje po bolj nežno svilnatimi robnimi bodicami in rumeni srednji kljukičasti bodici. Poleg tega pa je gospa Lotte Haage vzgojila hibrid, ki se izkazuje z večjimi rožnato rdečimi cvetovi, ki ga včasih imenujejo tudi var. rosea.

Razmnožujemo jo s semen, lahko pa tudi s podtaknjenci. Kot vse belolase mamilarije je tudi ta precej občutljiva na vlago, pa se priporoča zalivanje v podstavek. Za zdravo rast potrebuje mineralno peščeno mešanico in obvezno hladno prezimitev.

Kunej Josip

Foto:
Jerin

ZAKAJ SE VESELIMO POMLADI ?

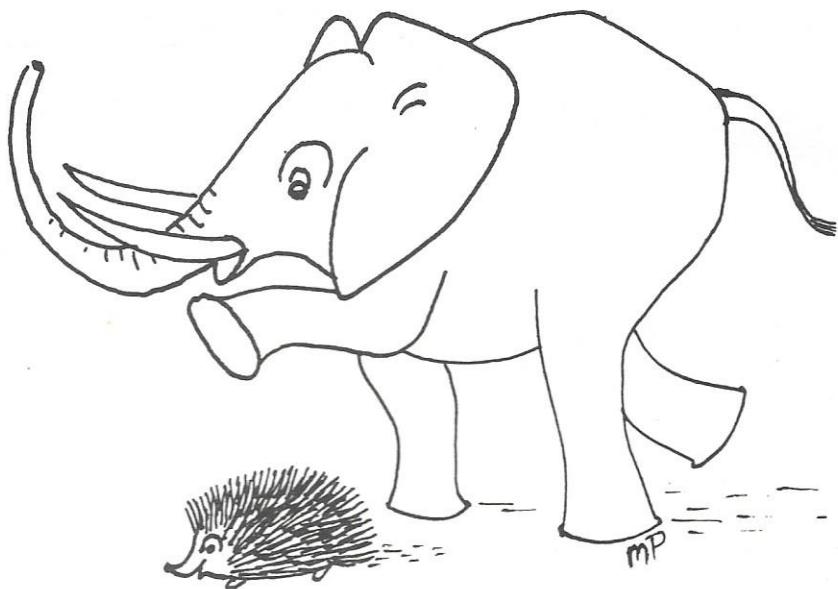
Ste pomislili ob tem naslovu na cene električne in kuriva? Ali pa, da se boste končno znebili nadležnega kašlja? Tudi zimskih plaščev in škornjev smo se naveličali. Toda mislim, da se veselimo pomladni zaradi sonca, ki nam bo spet dajalo svetlobo in toploto. Naši davni predniki so bili o pustu že tako siti zime, da so jo hoteli prestrašiti in odgnati s strašnimi maskami kurentov. Mi pa, ki smo bolj prosvetljeni, vso zimo upamo, da bo ob svojem času spet prišla pomlad in z njo sonce. Tako kot pravi pesnik Oton Župančič: O, sonce je, ker ga slutimo, ker ga v globini duše čutimo...

Zdaj pa stopimo k našim kaktusom. Če se kdo resnično veseli pomladi, so to prav gočovo kaktusi. Saj je njihov pravi življenjski prostor tam, kjer ni pomanjkanja sonca.

Kar poglejte jih! Na prvi pogled so res mlahavi in brez življenja, bledih barv, toda treba jih je pogledati bolje. Če imamo polno glavo skrbi zaradi službe, otrok, draginje in kar je še takega, bomo res le površni opazovalci. Vse to je treba pustiti pred vrtati in se v miru posvetiti našim bodičastim prijateljem. Kaj niso bodice na vršičkih postale bolj žive in se svetijo? Kaj niso blazine v členih bolj žametne in napete? In če se prav ne motim, tu in tam bodejo na dan popki. Življenje se vrača!

Treba bo pomisliti na vsa tista drobna dela, ki jih bomo morali opraviti na ljubo našim kaktusom. Razpršilnik z mlačno vodo je že pri roki, lončki za presajanje, potrebna prst, pesek, gnojila in zaščitna sredstva so tudi pripravljena. Navodila in napotke, kolikor jih še dovolj ne poznamo, smo prebrali. Morda še posvet z bolj podkovanim prijateljem, potem pa na delo!

Prostega časa, tega pa manjka. Vendar mislim, da ne živimo zato, da dirkamo kot formula 1 čisto brez sape naravnost tja proti Žalam, ampak da se kdaj pa kdaj ozremo v ta lepi svet okrog nas. In da mu v miru prisluhnemo.

ČE SLON SLABO VIDI:

"ŽE VEČKRAT SEM STOPIL ČEZ TA KAKTUS,
PA JE ŠE VEDNO TUKAJ ? "

Glejte, kaj nam pripoveduje mala bodičasta mamilarija. Pravi, da je bila zima dolga in težka, da pa jo je laže prenašala, ker je vso zimo premišljevala, koliko in kako lepih cvetov bo pogna-la spomladji. Pa tisti dolgi cereus je prav tako delal načrte za novo rast, saj cereje zrastejo visoko pod nebo. Zamislimo se torej, kako je treba prenašati slabe čase - najbolj koristno tako, da se z delom in načrti pripravljam na dobre čase in se jih veselimo. Tega nas učijo naši bodičasti prijatelji. Potrudimo se zanje, saj nam bo v njihovi družbi vedno znova lepo.

Marija Prelec

SEMPERVIVUM HYBRIDUM RUBIN

Foto:
Jerin

Prosili ste me, da napišem članek o rastlini, ki je na tej fotografiji. Tako sem bil postavljen pred dejstvo ali kot pravijo Francozi "fait accompli", da napišem nekaj o sempervivumu rubinu.

V nekem razgovoru z danes že pokojnim univerzitetnim profesorjem dr. Buxbamom iz Avstrije, mi je ta na moje vprašanje o problemu determinacije takole odgovoril: "Naivno se je nasloniti na morfološke značilnosti rastline kot: velikost in barva rastline, oblika in zgradba cveta, ploda in semena. Le z analizo gena se lahko nekaj dokaže". To so torej besede sigurno največjega strokovnjaka na tem področju.

Povprečnim zbirateljem za to visoko znanost ni mar, v rastlini vidi le objekt, ki ga lahko zadovolji s svojo lepoto, kot opisuje to tov. Prelec v svojem članku: "Zakaj se veselimo pomladni" (v tej številki biltena).

Temu bi ustrezal ravno netresk - rubin iz ogromne družine sempervivumov - netreskov, ki šteje na stotine speciesov in hibridov.

Predvidevam, da je pričujoča rastlina prav iz proizvodnega programa znane evropske firme Kayser et Seibert, ki je največji producent hibridnih netreskov. Od najbolj znanih vrst hibridov bi omenil nekaj res lepih: *Sempervivum hybridum* "ALPHA", "GRANT", "MAHAGONI", "COMMANDER HAY", "METALLICUM GIGANTEUM", "NORNE", "PURPURRIESE", "SMARAGD", "TOPAZ" in drugi.

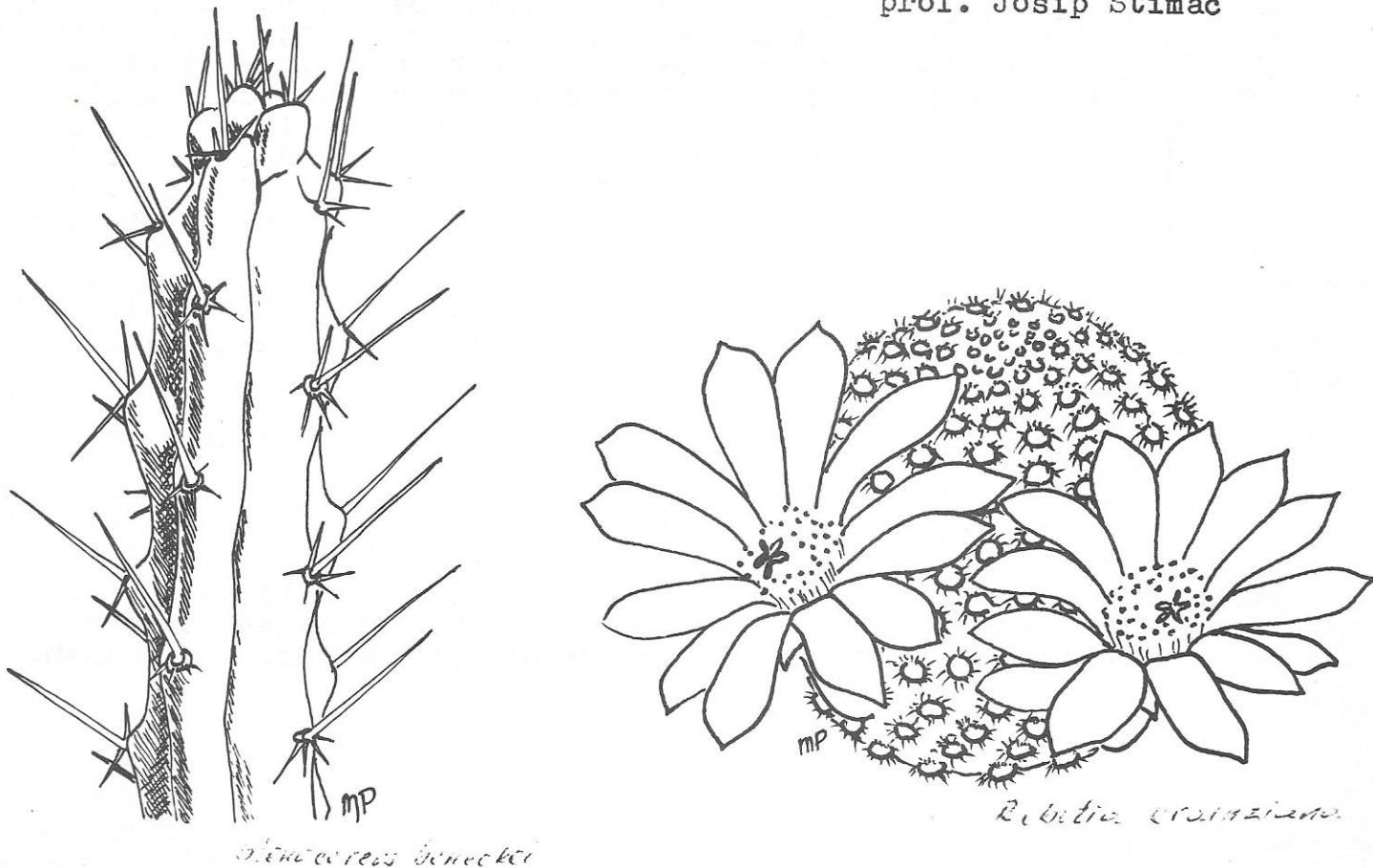
Glede vzgoje je *Sempervivum rubin* nekoliko bolj občutljiv kot druge vrste, zato potrebuje preko zime dodatno zaščito. Tudi razmnožuje se počasneje. Običajno naletimo na več "vrst" *Sempervivum-rubin* - odvisno od kraja od kod prihaja. Svojo živo rdečo barvo dobi šele konec maja in ponovno septembra.

Vsi *Sempervivumi* odlično uspevajo na skalnjaku, čeprav jih najdemo prav povsod v zmernem pasu. Pozimi jih prekrijemo s smrekovimi vejami, da se zemlja preko zime preveč ne omiči. Če jih prekrije sneg, jim mraz ne more do živega.

Netreski potrebujejo polno sonce in pusto peščeno zemljo. V intenzivni kulturi pa je potrebno tudi gnojenje in zalivanje. Cvetu pozno pomladi in poleti. Že beseda *Sempervivum* - večno živ pove, da so te rastline zelo odporne.

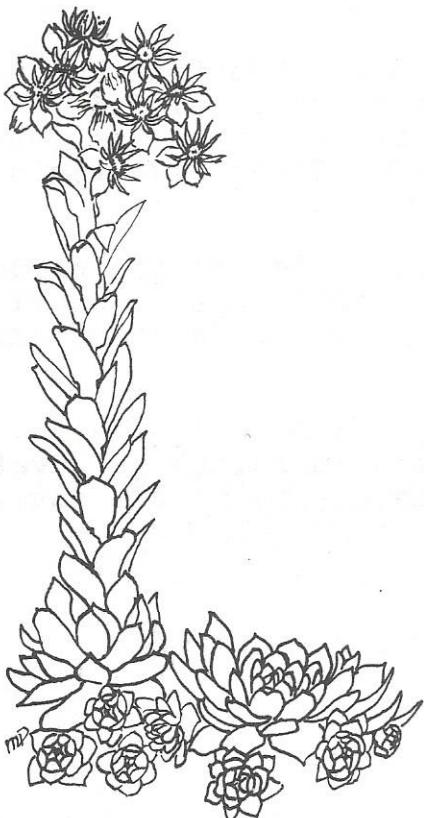
Priredil

prof. Josip Štimac

TUDI SEMPERVIVUMI ALI NETRESKI SO ZANIMIVI

Sempervivumi spadajo med najbolj nezahtevne okrasne rastline, kar jih sploh poznamo, to nam potrjujejo njihova ekstremna nahajališča, pa jih pogostoma opazimo na strehah in razpadajočih se zidovih, kjer praktično, tako rekoč, živijo sami od sebe. Hrano jim včasih poskrbe ptiči s svojimi iztrebki a zaliva jih dež, pač pa zahtevajo stalno sončno mesto. Lahko so tudi v polsenci, ali tedaj izgubijo svojo prirodno barvo in obliko.

Velikega pomena je tudi sestava substrata, na katerem živijo. Kot je znano, njihova domovina se razteza od Pirenejev preko Alp, Karpatov tja do Urala, naseljujejo pa tudi alpska in kraška področja naše dežele tja do Grčije, Turčije in Kavkaza, prav tako tudi Atlaška pogorja v Maroku. Lahko jih gojimo tudi v posameznih lončkih, ali najbolje bodo uspevali prosto posajeni v skalnjaku ali suhozidu. Ker so to rastline zmernega pasu, so navajene na naše kontinentalne zime, pa jih brez skrbi premimo zunaj ob dobri drenaži.

Sempervivum ali kakor ga še pri nas imenujemo netresk, ušesnik ali streharica, latinsko ime pa lahko prevedemo kot "posili živ" spada v družino tolstic (Crassulaceae). Opisanih je veliko vrst, omenil bom samo nekaj najbolj znanih kot so: *S. arachnoideum* (pajčevinasti netresk), čigar nežne dlačice prepletajo rozeto kot pajčevina, ima rjavkasto zelene liste in karminasto rdeče cvetove, ima tudi variacijo "tomentosum" z bolj gosto pajčevino, ki rastlini daje filcnati videz. *S. calcareum*, že ime samo pove, da ljubi apnenčasta tla. *S. tectorum*, strešni netresk, je najbolj znan, brez katerega v prejšnjih časih ni bilo kmečke strehe, posebno tistih s slamo kritih. Pojavlja se v nekaj varijacijah npr.: *glaucum*, *rubescens*, *violacens*. Nadalje, omembe vredne vrste so: *S. borisii*, *dolomiticum*, *funckii*, *montanum*, *macedonicum*, *soboliferum*, *rubicundum*, *wulfeni*.

Ker je ta rod zelo podložen hibridizaciji le na rastiščih in v botaničnih vrtovih, najdemo čiste vrste, pri gojiteljih pa jih le stežka razločimo. Najnovejši sistem, ki ga je objavil J. A. Huber, poskuša ta rod deliti na nekaj sekcijs z ozirom na prirodna nahajališča in oblike rozet, kakor tudi odvisno od barve cvetov na rdeče in rumeno cvetoče. Že v sami prirodi prihaja do pojave hibridov, še več jih je pa umetno vzgojenih od skrbno izbranih starišev, tako da so njihovi potomci zelo lepi in se posebno priporočajo gojiteljem.

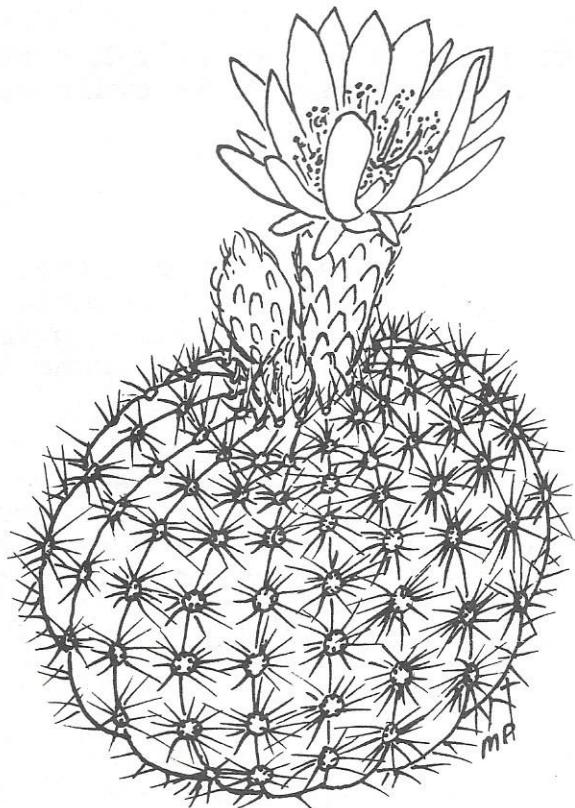
Tukaj bi omenil le nekatere kot so: "Alpha" ima srednje velike rozete s premerom do 5 cm svetlo rjave barve in cvetove rožnate barve. "Beta" s kompaktnimi rozetami srednje velikosti, vsak list pa ima šop belih lask, kar rastlini daje videz rdeče rjave barve s srebrnim oprhom, cvetovi so temno rožnate barve. "Commander Hay" je med njim največji, saj njegove svetlo rjave rozete merijo v premeru tudi do 20 cm. Cvete obilno v rožnato rdeči barvi. "Gamma" ima srednje velike rozete v črno - rjavi - zelenkasto - srebrni barvi, cvete rožnato. "Nocturno" ima srednje velike črno - zelene do temno purpurne rozete, robovi listov so poraščeni z dlačicami, cvete rožnato. "Pilatus" je zelo temno - purpurne - rjave barve in cvete rdeče. "Rauhreif" je purpurno rdeče barve z močno poraščenimi listi in rdečimi cvetovi. "Rubin", ki ga predstavlja naša kolor fotografija, sta vzgojila leta 1937 Goos in Koenemann, ima v času rastne sezone od aprila dalje kot rubin rdeče rozete. Od julija dalje se mu pojavijo cvetovi lososovo rožnate barve na močnih pecljih, ki so visoki do 15 cm.

Še bi lahko naštetal, navedel bom pa samo še imena nekaterih bolj znanih hibridov kot so: "Seerosenstern", "Smaragd", "Sunset", "Bagdad", "Black Prince", "Carmen", "Cleveland Morgan", "King Lear", "Ramses", "Rubicon", "Silverine" in še in še.

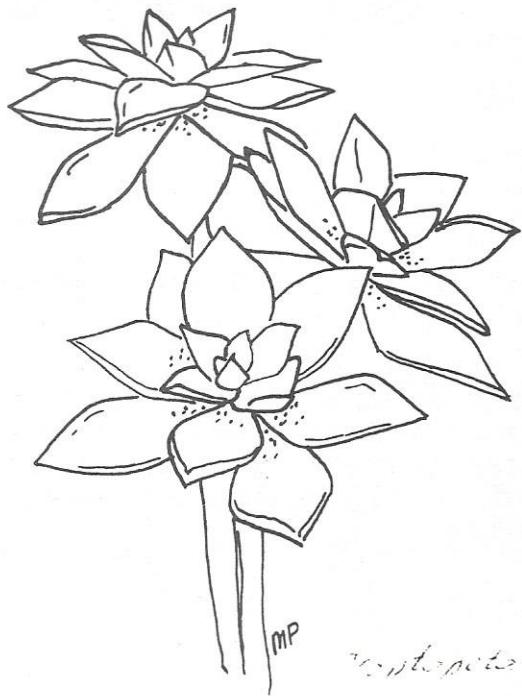
Vsi našteti hibridi cvetijo zelo radi in prav tako kot ostali predstavniki svojega rodu poženejo cvetne peclje iz zrelih rozet, ki po cvetenju dokončno umrejo. Za razliko od botaničnih vrst hibridi potrebujejo bolj hranljivo rastno podlogo.

Literatura:
Köhlein: Freiland sukkulenten.

Kunej Josip

Echinocactus grusonii

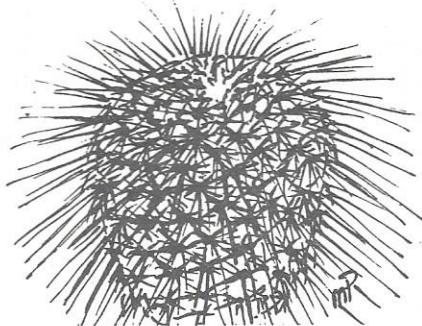
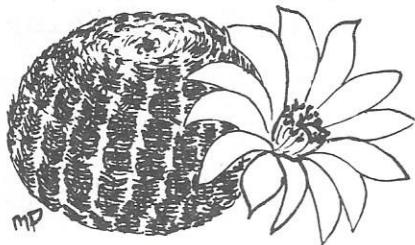

*Crassulaceae
potoszyca*

POMLAD - ČAS PRESAJANJA

Vsako leto se vedno znova postavlja vprašanje, kakšno prst naj pravim za presajanje kaktej. Recepte vseh vrst najdemo v različnih revijah in knjigah. Večina gojiteljev sestavlja prst po svoje in vsak tudi zagovarja svojo mešanico kot najboljšo. Vendar prav vse res ne morejo biti najboljše. Da bi prišel na sled vsaj osnovnim sestavinam, ki so potrebne za rast kaktej ali pa škodljive, sem sam preizkusil mnogo zmesi. Vendar sem v bistvu vsako leto zamešal nekoliko različne sestavine. Bralec bo morda dejal češ, to prinesejo leta izkušenj, vendar ni čisto tako. Dejansko sem vsako sezono pozabil količino snovi (ki je tudi nikoli nisem meril) in vedno se mi je zelo mudilo, pa sem marsikatero sestavino izpustil. Kakteje pa so rasle vsako leto bolje. Ktere sestavine so torej najpomembnejše? Samo dober poskus mi lahko odgovori na to vprašanje, sem si rekel in sestavil nekaj logičnih kombinacij, pa tudi nekaj prepovedanih. Za poskus sem uporabil sejance vrste *Echinofossulocactus sp.*, ker sem imel dovolj enakovredne primerke v velikem številu. Sestavine sem mešal v razmerju 1:1, samo za dve pa sem se odločil zaradi čim manjše medsebojne korekcije sestavin.

Mamillaria pectinata

Mamillaria dixanthocentron

HRANILNI DEL PRSTI:

Uporabil sem gozdro prst izpod smreke (oznaka I), Humovit K (oznaka H) in gnojevko (oznaka G), ki so jo eno sezono že predelovale pelargonije.

DODATEK:

Kremenčev pesek (K), apnenčev pesek za fasade (F), pluto (P), in hygromul (H). (Velikost zrn 2-3 mm).

Tako sem sestavil 12 kombinacij prsti, posadil vanje mlade, okoli 4,5 mm velike kakteje in vsak mesec izmeril velikost posameznih kaktej. Ker so kakteje pretežno kroglaste, sem meril njihov premer. Tako sem ves čas lahko izračunaval njihovo prostornino oziroma biomaso.

PRIČAKOVANI REZULTATI:

Pred začetkom poskusov sem predvideval, da se bo jasno pokazala najugodnejša kombinacija (humovit/kremenčev pesek) in najslabša (gnojevka/apnenec). Že sama pH vrednost posameznih prsti je bila taka, da bi morali kaktusi v nekaterih kombinacijah iti rakom žvižgat; pa niso!

DEJANSKI REZULTATI:

Razlike v prirastku so minimalne in povsem možna je igra slučaja. V vsaki prsti se je znašlo nekaj kaktej, ki so dobesedno podivjale in nekaj takih, ki niso nikakor rasle.

Podobnih rezultatov ne morem objaviti zaradi pomanjkanja prostora in suhoparnosti podatkov, oglejmo si le nekaj tabel:

Povprečna velikost (premer) v mm
september 84

	P	F	H	K	
I	6,0	7,7	7,5	5,7	6,8
H	5,2	5,5	8,0	6,7	6,3
G	6,2	7,5	7,0	7,1	6,9
	5,8	7,2	7,5	6,5	

Povprečna velikost (premer) v mm
september 85

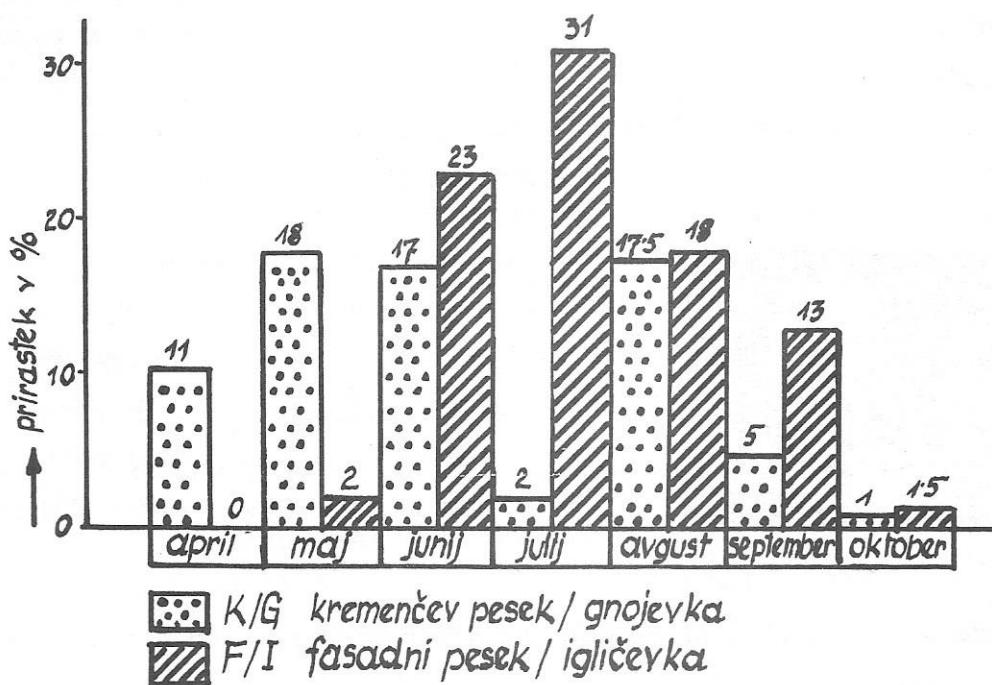
	P	F	H	K	
I	15,5	18,7	17,5	15,7	16,8
H	19,7	19,7	19,7	16,7	19,0
G	20,2	22,2	22,0	20,1	21,1
	18,5	20,2	19,7	17,5	

Številke kažejo, da so kakteje v nekaterih mešanicah doživele najprej manjši šok in takoj v začetku zaostale v rasti. Ko je bila prst že povsem napolnjena s koreninami, so se pokazala manjša odstopanja od predvidenih rezultatov. Predvsem se je igličevka pokazala kot slaba sestavina, medtem ko apnenec v prsti kot kaže, nič ne škoduje rasti. Razlika pa vendar ni zelo velika in na oko izgledajo kakteje bolj enakovredne.

NEPRIČAKOVANI REZULTATI:

Pri vsem poskusu in spremeljanju rasti so se pokazali nekateri rezultati, ki niso bili predvideni, a so zelo zanimivi. Dinamika rasti je za vsako prst različna in kar je še posebej zanimivo, ponavlja se tekom dveh sezont. Primer dveh povsem različnih mešanic predstavlja diagram:

Prirastek v % po mesecih

Diagrami so si dokaj podobni pri povsem različnih mešanicah. Večina je podobna diagramu K/G z dvema viškoma rasti, v aprilu in avgustu. Močno izstopa diagram F/I, ki kaže na zakasnitev rasti, višek sezone v juniju in juliju ter nadaljevanje v avgustu, torej v najbolj vročem obdobju. Posebnost je tudi H/G z enim samim vrhom zgodaj spomladi ter H/I s skoraj enako rastjo tekom vsega leta.

NAJPOMEMBNEJŠI REZULTAT:

Največja razlika v prirastku se je pokazala povsem nepričakovano: pri skupini kaktej, ki so ostale neprepikirane še v svoji zemlji. Te kakteje so ostale očitno manjše, predvsem pa ožje in imajo še povsem "otroško" obliko z značilnimi tenkimi bodičkami. Zal njihovega razvoja nisem spremjal dovolj natančno in jih v razpredelnice ne morem uvrstiti zaradi nekoliko drugačnih rastnih razmer.

ZAKLJUČEK:

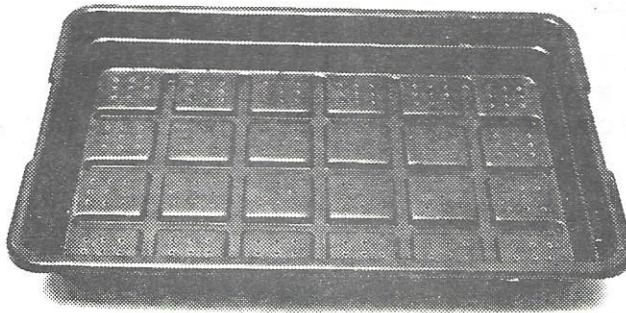
Ker sem preizkusil le z eno samo vrsto, nikakor ne morem posploševati rezultatov. Vendar pa se kaže naslednja ugotovitev: rastline se vsaj deloma prilagodijo sestavi zemlje. Bolj pomembno je občasno pikiranje v novo zemljo! Rezultati me kar silijo k novim poskusom. Morda bodo še koga.

Jure Slatner

KOVINOPLASTIKA POVŠE

JANEZ POVŠE

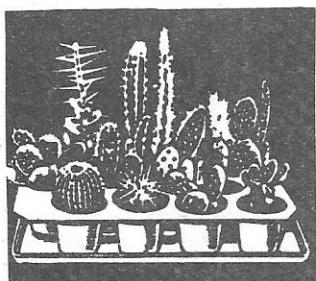
Rečica ob Paki 34
63327 Šmartno ob Paki
tel. 063 884-095

Proizvajamo brizgano in vakumirano embalažo za proizvodnjo vseh vrst cvetja.

Proizvodni program zajema : - lonci ϕ 8, ϕ 10, ϕ 12

- lonci ϕ 12 z obešalom za namestitev pod strop rastlinjaka
- vrtnarski zabojčki 50 x 30 cm
- vrtnarski zabojčki 30 x 20 cm
- paleta multi ϕ 4 cm z 73 gnezdi
- paleta multi ϕ 5,5 cm z 38 gnezdi
- paleta multi ϕ 7 cm z 22 gnezdi
- tehnicka za tehtanje herbicidov in gnojil (patentno zaščiten)

Možna je razširitev assortimenta po vaših predlogih ob zagotovilu primerne serije.